

תקנות רופאי שיניים (שינניות), התשל"ח-1978 ¹

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 12(2) ו-17 לפקודת רופאי שיניים, 1945, לאחר התייעצות עם ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. הגדרות

(תיקון התשס"ה)

בתקנות אלה -

"רשיון" - רשיון לשיננית;

"רופא מחוזי" - רופא בשירות משרד הבריאות ששר הבריאות הפקידו על לשכת בריאות מחוזית או נפתית;

"רופא שיניים מחוזי" - רופא שיניים מורשה שהוא עובד המדינה ומועסק בלשכת בריאות מחוזית או נפתית;

"המחלקה" - המחלקה לבריאות השן במשרד הבריאות;

"המנהל" - המנהל הכללי של משרד הבריאות וכל נושא משרה במשרד הבריאות שהמנהל מינה אותו למלא תפקידים על פי הפקודה או על פי

תקנות אלה;

"השר" - שר הבריאות.

2. כשירות לקבלת רשיון

(תיקון התשמ"ג)

(א) זכאי לרשיון אזרחי ישראלי או תושב ישראל שגילו למעלה משמונה-עשרה שנים שהוכיח להנחת דעתו של המנהל כי הוא בעל השכלה מקצועית מתאימה.

(ב) לענין תקנת משנה (א) ייחשב כבעל השכלה מקצועית מתאימה מי שנתקיים בו אחד מאלה:

(1) סיים בישראל קורס לשינניות שהכיר בו המנהל לענין תקנות אלה ועמד בבחינות ממשלתיות לשינניות שעורכת המחלקה;

(2) סיים לימודי שינניות ובידו דיפלומה שהמנהל הכיר בה;

(3) הוכיח כי עבד בפועל באופן ובהיקף להנחת דעתו של המנהל, שנתיים לפחות בתקופה שקדמה ליום ג' באב התשל"ו (30 ביולי

1976), סיים בישראל

קורס מיוחד לשינניות שהכיר בו המנהל לאחר התייעצות עם הסתדרות רופאי השיניים בישראל ועבר בחינות ממשלתיות בסיומו של הקורס

המיוחד שערכה המחלקה.

(ג) על אף האמור בפסקה (2) לתקנת משנה (ב), רשאי המנהל להכיר בדיפלומה שניתנה מחוץ לישראל כהוכחה מספקת להשכלה מקצועית מתאימה

בין בתנאים או בסייגים ובין בלעדיהם, וכן רשאי הוא להתנות את מתן הרשיון בסיום קורס מיוחד לשינניות שהכיר בו המנהל לאחר התייעצות עם

הסתדרות רופאי השיניים בישראל, ועמידה בבחינות ממשלתיות שערכה המחלקה ותקופת אימון מיוחדת.

3. הגשת בקשה לרשיון

(א) בקשה לרשיון תוגש למנהל, באמצעות הרופא המחוזי באזור מגוריו של המבקש לפי הטופס שבתוספת ויצורפו לה העתק או צילום מאותם

המסמכים המעידים על ההשכלה המקצועית של המבקש, וכן תעודה המעידה על אזרחות ישראלית לפי סעיף 15 לחוק האזרחות, התשי"ב-1952 או

תעודת משרד הפנים על מעמדו של המבקש בישראל לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

(ב) המנהל רשאי לדרוש פרטים ומסמכים נוספים ממבקש רשיון, כפי שימצא לנכון.

(ג) החליט המנהל כי המבקש זכאי לרשיון, יעניק לו רשיון; סירב המנהל להעניק רשיון, יודיע על כך בכתב למבקש.

4. דחיית בקשה לרשיון

המנהל רשאי שלא להעניק רשיון לאדם, אף אם נתמלאו התנאים האמורים בתקנה 2 במקרים המפורטים להלן, ובלבד שנתן הזדמנות למבקש לטעון

טענותיו:

(1) המבקש הורשע בעבירה שיש בה כדי להראות שהוא חסר האחריות הדרושה לעיסוק במקצוע השיננית, וטרם חלפו עשר שנים אחרי

שריצה את עונשו, או אחרי שנסתיימה תקופת התנאי לפי סעיף 52(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הכל לפי הענין ולפי המאוחר יותר;

(2) קיימת עובדה אחרת העשויה להראות שהמבקש איננו מסוגל או איננו ראוי לעסוק כשיננית.

5. רשיון זמני

(א) המנהל רשאי להעניק רשיון זמני לתקופה שלא תעלה על שנה אחת לאזרחי ישראל או תושבי ישראל, בכל מקרה שימצא לנכון עד להשלמת ההליכים ומילוי תנאים הדרושים לקבלת רשיון. לענין תקנות 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 ו-16 - דין רשיון זמני כדין רשיון.
(ב) מי שיש לו רשיון זמני יחזירו למנהל, באמצעות הרופא המחוזי, ביום פקיעת תקפו.

5א.

אגרת בחינה

2

(תיקון התשל"ג)

בעד בחינה ממשלתית, תשולם אגרה כמפורט בסעיף 17 בתוספת השניה בתקנות אגרות בריאות, התשמ"ט-1989.

6. שימוש בתואר

בעל רשיון לא יטול לעצמו כינוי או הגדר המסתברים כרמז שיש לו מעמד או כשירות מקצועיים ולא ישתמש בהם לענין עבודתו המקצועית, זולת הכינוי "שיננית", אלא באישור המנהל.

7. בדיקת דיפלומות

המנהל רשאי, בכל עת, לדרוש מבעל רשיון שיציג לפניו, תוך זמן סביר שקבע, את המסמכים שעל יסודם ניתן לו הרשיון.

8. ביטול רשיון או התלייתו

(א) המנהל רשאי, בצו חתום בידו לבטל רשיון של אדם (להלן - הנאשם) או להתלותו לתקופה קצובה שלא תעלה על חמש שנים, אם על יסוד קובלנה בכתב שהוגשה לו, נוכח כי הנאשם אינו רשאי לשבת בישראל או עשה אחד מאלה:

(1) התנהג בדרך שאינה הולמת שיננית;

(2) השיג את רשיונו במצג שוא;

(3) גילה חוסר יכולת, חוסר אחריות או רשלנות חמורה במילוי תפקידו;

(4) הפר את הוראות הפקודה והתקנות שהותקנו על פיה;

(5) הורשע בעבירה שיש עמה קלון או שיש בה כדי להראות שהוא חסר האחריות הדרושה לשיננית.

(ב) המנהל לא יבטל רשיון או יתלה אותו לתקופה קצובה כאמור בתקנת משנה (א), אלא לאחר שנתן לנאשם הזדמנות להגיש הגנתו בכתב ולטעון טענותיו לפני ועדה שמינה המנהל, בין דרך קבע ובין לענין פלוני; הועדה תהיה בת שלושה חברים, מביניהם שניים לפחות בעלי רשיונות; הועדה תגיש דין וחשבון בכתב למנהל.

(ג) לענין תקנת משנה (ב) רואים כאילו ניתנה לו הזדמנות להגיש הגנה בכתב, אם לפחות שלושים יום לפני מתן הצו, לפי תקנת משנה (א), הומצאה לו אישית, או בדואר רשום לפי מען מגוריו האחרון הרשום במרשם האוכלוסין, הודעה המפרטת את מהות הקובלנה.

(ד) על אף האמור בתקנת משנה (ב) רשאי נאשם לוותר בכתב על הקמת ועדה שתדון בקובלנה שהוגשה נגדו. ויתר הנאשם כאמור יהיה המנהל רשאי לצוות על ביטול רשיונו של הנאשם או על התלייתו לתקופה קצובה גם ללא ההליכים המפורטים בתקנת משנה (ב).

(ה) לא תידון בקשה למתן רשיון למי שרשיונו בוטל לפי תקנה זו, אלא אם חלפו שבע שנים מיום שבוטל הרשיון; החליט המנהל להעניק לו רשיון חדש, רשאי הוא לקבוע בו תנאים או סייגים וכן רשאי הוא לקבוע בחינות מיוחדות ותקופת אימון מיוחדת לאותו מבקש.

9. החזרת רשיון

בוטל רשיון של אדם או הותלה לתקופה קצובה, יחזיר את הרשיון למנהל באמצעות הרופא המחוזי.

10. ערר

(א) הנפגע מהחלטה של המנהל לפי תקנות 3, 4 או 8 רשאי לערר עליה בכתב לפני השר תוך שלושים יום מהיום שבו נמסרה לו הודעה בכתב על החלטתו של המנהל.

(ב) ביקש אדם רשיון ולא קיבלו מהמנהל תוך ששה חדשים מיום שהמנהל קיבל את כל הפרטים והמסמכים הדרושים, רשאי הוא לערר על כך לפני השר תוך ששים יום שלאחר תום ששת החדשים האמורים.

(ג) בערר לפי תקנה זו רשאי השר לתת הוראות כפי שיראה לנכון.

(ד) אין בהגשת ערר לפי תקנה זו כדי לעכב את ביצועה של החלטת המנהל, אלא אם הורה השר אחרת.

11. אבדן רשיון

אבד רשיון, יודיע בעלו על כך מיד לתחנת המשטרה הקרובה ולמנהל; ההודעה למנהל תינתן בכתב באמצעות הרופא ויפורטו בה נסיבות אבדן הרשיון,

ויצורפו לה תצהיר לפי סעיף 15 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, המאמת את העובדות המפורטות בהודעה, ואישור בכתב מתחנת המשטרה על מסירת הודעה כאמור לתחנת המשטרה.

12. המצאת העתקי רשיונות

ניתנה הודעה למנהל כאמור בתקנה 11, רשאי הוא להמציא העתק רשיון במקום האבוד, בסייגים שימצא לנכון; על העתק כאמור יצוין שהוא העתק המחליף את המקור שאבד.

13. שינוי שם

שונה שמו של בעל רשיון, מכל סיבה שהיא, לפי חוק השמות, התשט"ז-1956, יודיע בכתב על כך למנהל באמצעות מנהל המחלקה ולרופא המחוזי, תוך שלושים יום לאחר תאריך השינוי, בצירוף תעודת משרד הפנים על שינוי השם.

14. רישום שינוי שם

נוכח המנהל כי שמו של בעל רשיון שונה כדין ונמסרה הודעה כאמור בתקנה 13, יורה לשנות את שמו של בעל הרשיון ברשיונו ובכל רישום אחר הנעשה מטעם משרד הבריאות.

15. פעולות המותרות לשיננית

(תיקונים: התשמ"ג, התשס"ה)

(א) מי שאינו בעל רשיון לא יעסוק בפעולות המפורטות בתקנת משנה (ב) ולא יתחזה, במפורש או מכללא, כעוסק בפעולות אלה או כמוכן לעסוק בהן.

(ב) בכפוף לתקנה 16 אלה הן הפעולות המותרות לשיננית לענין סעיף 25(2) לפקודה:

- (1) ניקוי וצחצוח שיניים;
- (2) הסרת אבנית ומשקעים אחרים מהשיניים;
- (3) הסרת עודפי מלט משטחים כותרתיים של שיניים;
- (4) ליטוש שטחים כותרתיים של שיניים;
- (5) לקיחת מטבעים לתבניות לימוד;
- (6) (בוטלה);
- (7) הסרת תפרים ותחבושות בפה;
- (8) שימוש בתכשירים למניעת עששת בדרך של מריחתם בפה;
- (8א) שימוש בתכשירים מתכלים לשחרור מושהה, בטיפול במחלות חניכיים, על פי מרשם חתום ביד מורשה לריפוי שיניים;
- (9) שימוש בתכשירי הרדמה מקומית טופיקליים בדרך של מריחתם בפה;
- (10) מתן ייעוץ, הדרכה וחינוך לבריאות השן ולגיהות הפה והשיניים;
- (11) בדיקת הפה לצורך הפעולות האמורות.

16. תנאי עבודה

(תיקון התשס"ה)

(א) שיננית תבצע פעולות המפורטות בתקנה 15(ב), למעט פסקה (10) בתנאים אלה:

- (1) הטיפול יתבצע במרפאה ציבורית שהכיר בה המנהל לענין תקנות אלה (להלן - מרפאה מוכרת) או במרפאת תאגיד כהגדרתה בתקנות רופאי השיניים (מרפאות של תאגידיים), התשנ"ג-1993, או במרפאת שיניים של מורשה לריפוי שיניים, שהיא מועסקת בה;
- (2) השיננית תימצא בכל עת בפיקוח מקצועי של מורשה לריפוי שיניים; לענין זה, "פיקוח" כולל:
 - (א) טיפול אך ורק במטופלים שהופנו אליה על ידי מורשה לריפוי שיניים;
 - (ב) קבלת הנחיות טיפוליות כלליות ממורשה לריפוי שיניים המפקח עליה;
 - (ג) קבלת הנחיות טיפוליות אישיות לגבי מטופל מסוים ממורשה לריפוי שיניים;
 - (ד) דיווח בכתב למורשה לריפוי שיניים, סמוך לסיום הטיפול, על הטיפולים שביצעה ועל ממצאים מיוחדים אם ישנם כאלה;
- (3) במרפאה מצוי מורשה לריפוי שיניים לפי הצורך ולפי שיקול דעתו של רופא השיניים; ואולם במרפאה ציבורית רשאי המנהל, לפי בקשה בכתב מאת רופא השיניים האחראי, לאשר בכתב, שבמקום מורשה לריפוי שיניים יימצא במרפאה רופא מורשה הניתן להשגה לפי הצורך, בתנאים שנקבעו באישור.

(ב) שיננית תתלה את רישיונה או תצלום רישיונה במרפאה שהיא מועסקת בה, במקום נראה לעין.

(ג) שיננית לא תעשה פרסומת לעיסוקה בכל דרך שהיא, זולת פרסום מאמרים, עבודות, מודעות או הודעות בכתבי עת מדעיים או מקצועיים, או הפצת

חומר למורשים לריפוי שיניים, אולם רשאית היא לכתוב בעברית ובלועזית "שיננית רשומה" ו-"registered dental hygienist" בכל מסמך שהיא מוציאה והקשור בעבודתה, או את ראשי התיבות של מילים אלה - "ש.ר." או "ש.ר. rdh".

(ד) שיננית תודיע למנהל על מקום עיסוקה ואת שם המורשה לריפוי שיניים שמפקח עליה, בתוך 30 ימים מיום תחילת עיסוקה במרפאה או מיום חילופי המורשה לריפוי שיניים המפקח עליה, לפי הענין.

(ה) שיננית המועסקת במרפאה ציבורית או בשירות שנותנת³ רשות מקומית לקבוצת אוכלוסיה מיוחדות שהמנהל אישר לענין זה, כגון: תלמידים, קשישים, נשים בהריון, רשאית לתת ייעוץ והדרכה כמפורט בתקנה 15(ב)(10), גם מחוץ למרפאה המוכרת, באישור רופא השיניים המחוזי ובפיקוחו.

17.

(בוטלה).

18. השם

לתקנות אלה ייקרא "תקנות רופאי שיניים (שינניות), התשל"ח-1978".

תוספת

(תקנה 3)

בקשה לרשיון שיננית

אל: המנהל הכללי של משרד הבריאות

באמצעות הרופא המחוזי/נפתי _____

שם המבקש:

בעברית _____

משפחה פרטי

בלועזית _____

משפחה פרטי

מס' ת.ז. _____

מענו: _____

עיר/ישוב שכונה/רחוב מס' בית

הריני מבקש רשיון שיננית בהתאם לפקודת רופאי שיניים, 1945, ותקנות רופאי שיניים (שינניות), התשל"ח-1978.

תאריך: _____

חתימת

המבקש

לוטים:

1. העתק/צילום* מאומת של המסמכים: א. _____ ב. _____

2. תעודה המעידה על אזרחות ישראלית/תעודה על מעמדו בישראל*.

* מחק את המיותר.

נתאשר.

ו' באדר ב' התשל"ח (15 במרס 1978)

אליעזר

שוסטק

יעקב

מנצ'ל

שר

הבריאות

המנהל

הכללי

של

משרד

הבריאות

[1.] ק"ת 3847, התשל"ח (10.5.1978), עמ' 1289.

תיקונים: ק"ת 4141, התשמ"ב (30.6.1980), עמ' 1967 (תחילת התיקון ביום 9.5.1980);

ק"ת 4346, התשמ"ב (10.5.1982), עמ' 958;

ק"ת 4444, התשמ"ג (30.12.1982), עמ' 516;

ק"ת 5511, התשנ"ג (24.3.1993), עמ' 698;

ק"ת 6407, התשס"ה (1.8.2005), עמ' 869.

[2.] ראה כרך 25 עמוד 16383.

[3.] במקור נכתב: "שנתרת".

//